

[...]

34.102/II/PN
FD/YS

Geachte heer/mevrouw,

Tijdens hun zitting van 27 juni 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht ingediend tegen twee notarissen met kantoor in de Brusselse agglomeratie, dewelke gebruik maken van Franstalige aanplakbrieven voor de openbare verkoop van onroerende goederen gelegen in Brussel-Hoofdstad.

De onroerende goederen zijn gelegen in Vorst en Brussel-stad.

In haar advies 3823/I/P van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) moet naleven.

De VCT was van oordeel dat, overeenkomstig de geest van die wetgeving, de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden moet eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van het bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1 § 1, 4° SWT geldt.

Deze principes werden door de VCT in diverse latere adviezen bevestigd (cfr. advies 22.040/11/II/PN van 29.06.90, advies 22.120/II/PN van 24.06.91 en adviezen 30.113/38 en 39 en 30.136/63 van 20 mei 1999).

Dit betekent dat de notaris in zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar voor alle officiële bekendmakingen waartoe hij door de wet verplicht is, bijvoorbeeld door middel van aanplakbrieven, de bepalingen van de SWT moet naleven.

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, de [...], notarissen, en de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS